

Ο περί Αποζημίωσης Θυμάτων Βίαιων Εγκλημάτων Νόμος του 1997 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 51(Ι) του 1997
ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΠΡΟΝΟΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ
ΘΥΜΑΤΩΝ ΒΙΑΙΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ

ΕΠΕΙΔΗ η Δημοκρατία έχει υπογράψει την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προοίμιο.
Αποζημίωση Θυμάτων Βίαιων Εγκλημάτων, με την οποία τα Κράτη-Μέλη της Σύμβασης αναλαμβάνουν την υποχρέωση να εξασφαλίσουν ελάχιστο όριο αποζημίωσης σε θύματα εγκλημάτων βίας, που διαπράττονται στην επικράτειά τους, στις περιπτώσεις όπου δεν παρέχεται πλήρης αποζημίωση από άλλες πηγές.

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ η υποχρέωση δυνάμει της Σύμβασης υφίσταται προς όφελος θυμάτων τα οποία είτε είναι πολίτες των Κρατών-Μελών της Σύμβασης είτε είναι πολίτες οποιουδήποτε Κράτους-Μέλους του Συμβουλίου της Ευρώπης και μόνιμοι κάτοικοι του Κράτους στην περιφέρεια του οποίου διαπράχθηκε το έγκλημα.

Για όλα αυτά, η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει τον πιο κάτω Νόμο για να επεκτείνει την παροχή κοινωνικής προστασίας σε όλα τα δικαιούχα, με βάση τη Σύμβαση, θύματα βίας.

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Αποζημίωσης Θυμάτων Βίαιων Εγκλημάτων Νόμος του 1997. Συνοπτικός τίτλος.

2. Στον παρόντα Νόμο, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια— Ερμηνεία.

“βίαιο έγκλημα” έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από το άρθρο 3·

“Διευθυντής” σημαίνει το Διευθυντή των Υπηρεσιών Κοινωνικών Ασφαλίσεων·

“εξαρτώμενοι” σημαίνει—

(α) Το σύζυγο ή τη σύζυγο με τον ή την οποία το θύμα συζούσε ή συντηρούσε αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο κατά το χρόνο του βίαιου εγκλήματος·

(β) τέκνο που δεν έχει συμπληρώσει το 15ο έτος της ηλικίας·

(γ) άγαμο άρρεν τέκνο, μεταξύ 15 και 25 χρόνων το οποίο τυγχάνει τακτικής εκπαίδευσης ή υπηρετεί τη θητεία του στην Εθνική Φρουρά δυνάμει των περί Εθνικής Φρουράς Νόμων του 1964 μέχρι 1995·

20 του 1964
49 του 1964
68 του 1964
26 του 1965
27 του 1965
44 του 1965
5 του 1966
14 του 1966
41 του 1966
76 του 1966
38 του 1967

70 του 1967
66 του 1968
95 του 1968
24 του 1975
56 του 1975
33 του 1976
16 του 1977
22 του 1978
88 του 1979
81 του 1981
52 του 1984
89 του 1986
31 του 1989
2 του 1992
55(I) του 1995.

(δ) άγαμο θήλυ τέκνο μεταξύ 15 και 23 χρόνων το οποίο τυγχάνει τακτικής εκπαίδευσης· και

(ε) άγαμο τέκνο ανεξαρτήτως ηλικίας το οποίο είναι μόνιμα ανίκανο για αυτοσυντήρηση·

“θύμα” σημαίνει πρόσωπο το οποίο έχει υποστεί σοβαρή σωματική βλάβη ή κλονισμό της υγείας του που αποδίδεται άμεσα σε ένα βίαιο έγκλημα ή το οποίο απεβίωσε ως αποτέλεσμα τέτοιου εγκλήματος·

“σοβαρή σωματική βλάβη ή κλονισμός της υγείας” σημαίνει σωματική βλάβη ή κλονισμό της υγείας που σύμφωνα με ιατρική γνωμάτευση συνεπάγεται παραμονή σε νοσοκομείο και αποχή από την εργασία για περίοδο όχι μικρότερη από 8 ημέρες·

“Σύμβαση” σημαίνει την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για Αποζημίωση Θυμάτων Βίαιων Εγκλημάτων η οποία κυρώθηκε από την Κυπριακή Δημοκρατία με τον περί της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Αποζημίωση Θυμάτων Βίαιων Εγκλημάτων (Κυρωτικό) Νόμο του 1997·

“τέκνο” περιλαμβάνει και προγονό, τέκνο που γεννήθηκε εκτός γάμου των γονέων του και νόμιμα υιοθετημένο τέκνο.

2(III) του 1997.

Έννοια βίαιου εγκλήματος.

Πίνακας.

3.-(1) Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου βίαιο έγκλημα σημαίνει κάθε αδίκημα που διαπράττεται στην Κυπριακή Δημοκρατία εκ προθέσεως και ενέχει το στοιχείο της βίας και από το οποίο προκαλείται άμεσα θάνατος, σοβαρή σωματική βλάβη ή κλονισμός της υγείας και περιλαμβάνει οποιοδήποτε από τα αδικήματα που αναφέρονται στον Πίνακα, από το οποίο προκαλείται άμεσα θάνατος, σοβαρή σωματική βλάβη ή κλονισμός της υγείας.

Πίνακας.

(2) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να τροποποιεί τα αδικήματα που περιέχονται στον Πίνακα του παρόντος Νόμου προσθέτοντας ή αντικαθιστώντας οποιοδήποτε άλλο αδίκημα εντός της έννοιας του εδαφίου (1) με κανονισμούς που κατατίθενται στη Βουλή των Αντιπροσώπων σύμφωνα με το άρθρο 8.

Περιπτώσεις καταβολής αποζημιώσεων.

4.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου καταβάλλονται από το Κράτος αποζημιώσεις όπως αυτές προσδιορίζονται στο άρθρο 6 σε θύματα βίαιων εγκλημάτων ή σε εξαρτωμένους από αυτά, στις περιπτώσεις όπου—

- (α) Το θύμα ή οι εξαρτώμενοι δεν μπορούν για οποιοδήποτε λόγο, να εξασφαλίσουν αποζημίωση από το δράστη· και
- (β) δεν παρέχεται αποζημίωση από άλλες πηγές, ή η αποζημίωση που παρέχεται είναι μικρότερη από την αποζημίωση που προνοείται στο άρθρο 6: